

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Toruńska 22 w Inowrocławiu, ul. Toruńska 2 w Gdyni, Skwer Kościuszki 24, I ptr.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2.95 zł. miesięcznie, 8.85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.34 zł. miesięcznie, 10.00 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6.95 zł., zagranicą 9.25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 3316, 3326, Administracja 3315 — Oddział w Bydgoszczy 1299.

Założyciel Jan Teska.

Telefony Przedstaw.: Toruń 1546, Grudziądz 1294, Gdynia 1460, Inowrocław 420.

Numer 203

BYDGOSZCZ, sobota dnia 4 września 1937 r.

Rok XXXI.

Na dobrej drodze

W niedzielę ubiegłą odbył się w Warszawie — o czym już krótko donosiliśmy — zjazd naczelnych władz organizacyjnych Polskiego Stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji i Narodowej Partii Robotniczej, które po odrębnych obradach wyłoniły wspólny komitet porozumiewawczy, mający przygotować połączenie obu stronnictw. Krótki komunikat o tym fakcie nie wywołał w prasie szerszego echa.

A jednak sprawa połączenia P. S. Chrześcijańskiej Demokracji i Narodowej Partii Robotniczej zasługuje na większą uwagę nie tylko członków łączących się stronnictw, ale i całego społeczeństwa polskiego, gdyż niewątpliwie nie pozostanie ona bez wpływu na ostateczny układ sił politycznych w Polsce.

Są ludzie, nawet wśród członków mających się połączyć stronnictw, którzy mają wątpliwości, czy sprawa dojrzała do załatwienia. Otóż naszym zdaniem — nie ma co zwlekać. Były czasy, kiedy istotnie różnice może nie tyle ideowe jak taktyczne — uniemożliwiały połączenie Ch. D. i NPR. W jednym z wymienionych stronnictw uważano przez szereg lat, że walka z marksizmem może się skutecznie rozwinąć na podłożu radykalizmu społecznego. PPS miały zaszachować hasła radykalne. Ale ci, którzy byli zwolennikami tej taktyki (Waszkiewicz, Fichna itd.) pierwsi się załamali, zdradzili po r. 1926 narodowy ruch robotniczy i ugrzęźli w sanacji, która im osobiście dała materialne korzyści, ale narodowemu ruchowi robotniczemu mocno zaszkodziła. Wielu z tych, którzy w lutym r. 1920 pod wpływem enzeterowców z b. Kongresówki przyjęli walkę klas jako podstawę politycznego swego działania, po r. 1926 wycofało się z radykalizmu społecznego, żegnając się ze swoją przeszłością i z narodowym ruchem robotniczym rzekomo zbyt radykalnym i z nadto opozycyjnie w stosunku do rządu nastawionym. **Rozbijacka polityka sanacji oczyściła szeregi tak Ch. D. jak i NPR.** Element, który pozostał tym stronnictwom wierny, jest w poglądach na sytuację w Polsce i ideologicznie dość jednolity. Gdy się dziś słyszy zdeklarowanego chadeka i enperowca, trudno w ich zapatrywaniach znaleźć jakąkolwiek różnicę tak co do programu jak i sposobów działania. Skoro tak jest — a tak jest niewątpliwie — nie należy marnować sił przez działanie w rozsypanie, a skupić i zjednoczyć siły pod jednym sztandarem, by osłabionemu ruchowi narodowo-robotniczemu dać nową siłę dynamiczną i umożliwić mu wypełnienie tej wielkiej i dodatniej roli, jaką w Polsce odegrać może i odegrać powinien.

Jesteśmy świadkami koncentracji sił. Po jednej stronie mobilizuje się obóz lewicowy, stojący w dużym stopniu pod wpływem niezłomnych Polse między-narodówek, po drugiej obóz prawicowy, który — jak dotąd — nie rozwinął programu społecznego, mogącego warstwy pracujące zadowolić. W centrum stoi wielka falanga zorganizowanych chłopów, którą lewica usiłuje zdobyć dla swoich ideałów, oraz **rozbite na dwa**

(Ciąg dalszy na str. 2)

O Parylewiczowej trzeba mówić...

Mocne akcenty w przemówieniach prokuratorów oskarżających Fleischerową i jej współników.

Kraków, 3. 9. (PAT) W procesie Fleischerowej i tow. nastąpiły wczoraj przemówienia oskarżycieli publicznych. Pierwszy przemawiał prokurator Garbaczynski, który zaczął swoje przemówienie tymi słowami:

Szereg długich miesięcy upłynęło od chwili, kiedy w czerwcu ub. roku społeczeństwo do głębi poruszone zostało niespodziewaną, nieprawdopodobną wiadomością o wykryciu afery, która mackami swymi zdawała się wdzierać w sfery sądownictwa, a której główną bohaterką było żona ówczesnego prezesa apelacji krakowskiej, niesławnej pamięci Wanda Parylewiczowa.

Cień nieuzasadnionych podejrzeń padł wówczas na sądownictwo apelacji krakowskiej, a w ślad za nim powstawać mogła nieufność do władz, które w pierwszym rzędzie powołane są, by stać na straży prawa

i by z żelazną konsekwencją tępić wszelkie objawy korupcji i rozprzeżenia. **Haniebnym postępkom Wandy Parylewiczowej** do głębi wzburzone zostało sądownictwo całej Rzeczypospolitej, głęboko dotknięte i urażone, jak może nigdy dotąd w wysokim poczuciu swej godności sędziowskiej. Bo czyż nie można oburzać się i czyż nie można czuć się dotkniętym choćby na samą myśl, że żona wysokiego dygnitarza magistratury sądowej za marne grosze stara się nakłaniać podwładnych mężowi sędziów do stronnictwozności, do naruszenia kardynalnych obowiązków sędziego, że za pieniądze podejmuje się wyrabiać posady sędziów i notariuszy?!

Trudno pomyśleć, trudno uwierzyć, a jeszcze trudniej spokojnie bez słusznego oburzenia na ten temat przemawiać.

wiazki sędziowskie, co nie było na rękę adwokatom miejscowym, braciom Schaefflerom.

Oskarżyciel prosi sąd, aby wyrok w tej sprawie wydany umożliwił sędziom z godnością i w spokoju pełnić ich ciężkie obowiązki dla państwa i społeczeństwa.

Drugi z kolei przemówił prok. Żeleński z Warszawy, którego przemówienie zawierało w sobie bardzo

wiele mocnych momentów.

Na wstępie zapytuje prokurator, czym ta sprawa jest niezwykła? — Kiedyś trafił tu na salę, jako przelotny słuchacz, znany felietonista, Zygmunt Nowakowski. Opisując po tym swoje wrażenia, użył określenia, że „uciekł z sali z obrzydzeniem“, z uczuciem zbrukań. Uczucie to często występuje u ludzi, którzy tylko przygodnie zjawiają się na sali sądowej.

Jednakże w tej sprawie otrząs wystąpił i u nas, doświadczonych praktyków procesów karnych.

Wanda Parylewiczowa nie żyje. Postępowanie z mocy prawa względem niej umorzono, a jednak ona tu jest!

O Parylewiczowej nie tylko można, ale i trzeba mówić. Zasada „de mortuis nil nisi bene“ (o zmarłych nic, bądź tylko dobrze), nie może tu mieć zastosowania, w sali sądowej kanonem jedynym jest prawda. O Wandzie Parylewiczowej trzeba powiedzieć prawdę, choć nie będzie ona dla niej dobra.

Kimże była Wanda Parylewiczowa, i jak to się stało, że zesłała na drogę przestępstwa?

Ze świadectw danych nam tutaj przez zeznania i listy możemy przyjąć, że cechowały ją energia i spryt, a także próżność i pycha. A na tym tle fałsz i zakłamanie.

Zaiste Wanda Parylewiczowa przywłaszczyła sobie: w stowarzyszeniu Rodziny Urzędniczej 1000 zł, a w Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet (organizacja sanacyjna — objaśnienie red.) 14.000 zł. Przywłaszczyła też sobie oszczędności swej służącej, zabrała 500 franków, ofiarowanych na biednych m. Krakowa przez prezydenta m. Paryża, a zarazem fałszowała kwity. Wystawiała stowarzyszeniom rachunki za nieponiesione koszty. Równocześnie chwaliła się wciąż rzekomą bezinteresownością i ofiarnością. Mało tego: wykorzystując swoje nazwisko (siostry ministra Pierackiego — objaśnienie red.) i stanowisko męża, korzystała z każdej sposobności, ażeby pod tymi lub innymi pozorami z wyzyskaniem wszelkiej przewagi, wyludzać rzekomo jako pożyczki znaczne sumy od wielu osób.

A cóż jej mąż?

Otóż świadectwa dane tu przez różnych ludzi wskazują, że Parylewicz, to człowiek oschły, mało życiowy, to biurokrata, to prawnik maszynowy. Były przeto istotne warunki po temu, żeby uwadze jego uchodziło to, co istotne w sprawach żony, że życie jej oddzielnym i podziemnym poszło nurtem. I kiedy Parylewicz szybko,

nader szybko awansował

w hierarchii sądowniczej — ona równocześnie, coraz to niżej staczała się na dno grzechu i występku.

Dość! Prawda ujawnia się. Następuje rewizja u Fleischerowej. Następują aresztowania. Parylewiczowa w ostatniej chwili pali jakieś papiery i próbuje ukryć się, ale wkrótce i ona jest schwyтана...

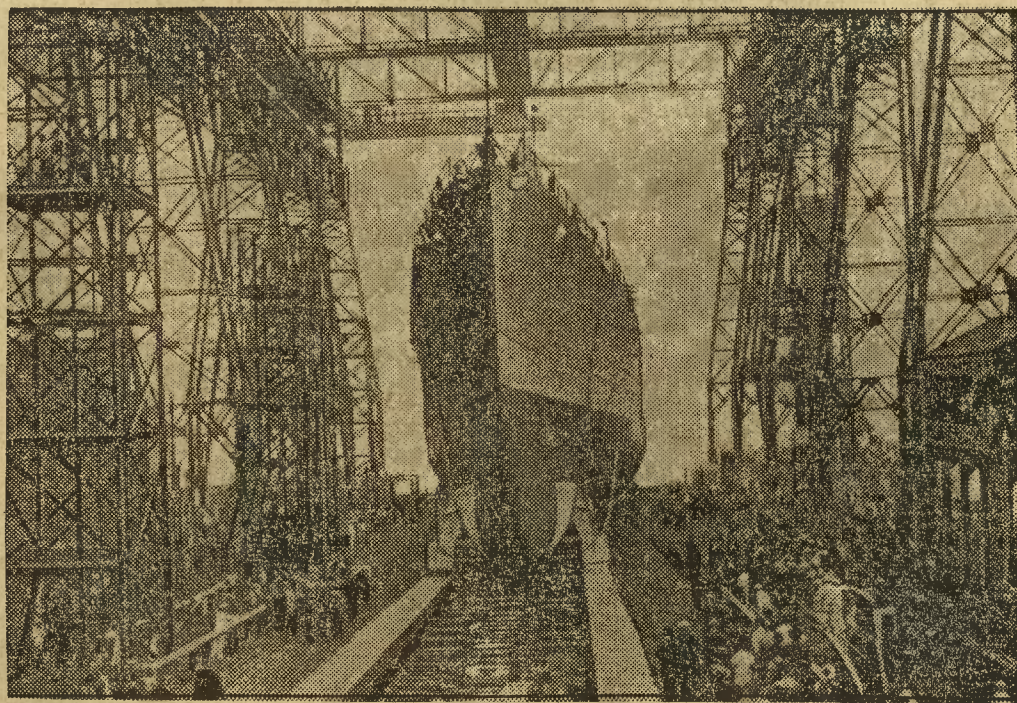
Nieprawdopodobne a jednak prawdziwe

Kompromitująca korespondencja, znaleziona w domu rodziny Fleischerów w Tarnowie. Z korespondencji tej staje się widocznym, że Wanda Parylewiczowa, celem prowadzenia swego haniebnego procederu, utworzyła związek ludzi, którzy pośredniczyli między nią a zainteresowanymi osobami. Ludzie ci, zasiadli dzisiaj na ławie oskarżonych.

Z kolei prokurator nakreślił sposób działalności „interwencyjnej“ związku, zapowiadając, że szczegółowy jej obraz nakreśli następny mówca oskarżenia. Równocześnie wyjaśnia stronę prawną. Następnie szczegółowo zajmuje się przedstawieniem roli

oskarżonych: Hollaendra, Schneida oraz Islera, wykazując w sposób przekonujący, że, aczkolwiek działali poza związkiem interwencyjnym, niemniej działalność ich przybrała formy wysoce szkodliwe. Hollaender drogą przekupstwa Wandy Parylewiczowej starał się o uzyskanie dla swego powinowatego stanowiska aplikanta sądowego a następnie o wyrobienie mu etatu płatnego. Tenże Hollaender i oskarżony adw. Schneid drogą łapówek, wręczonej Parylewiczowej, starali się spowodować bezpodstawne przeniesienie sędziego Ożoga z Bochni jedynie dlatego tylko, że, jako sędzia, w sposób skrupulatny i sprężysto wykonywał swoje obo-

Ameryka nie przygląda się wojnie japońskiej — beczynnienie.

W stoczni brooklyńskiej spuszczone na wodę piąty tego typu krawozwornik o pojemności 70.000 ton. Krawozwornik otrzymał nazwę „Honolulu“ i uda się wkrótce do bazy amerykańskiej floty wojennej na wyspach hawajskich.

Z Gdyni i Wybrzeża.

Gdynia, dnia 3 września 1937 roku.

KALENDARZYK

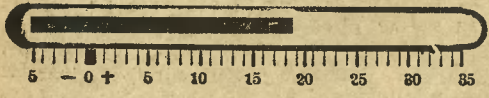
Dziś: Eufemii, Doroty.
Jutro: Rozalii p., Rózy z Witerbo.
Wschód słońca o godzinie 5.13.
Zachód słońca o godzinie 18.45.

Stan pogody.

Po rannych mgłach dziś w ciągu dnia będzie na ogół pogoda słoneczna o przejściowym wzroście zachmurzenia w godzinach południowych i skłonnością do burz, zwłaszcza w zachodniej połowie kraju. W dalszym ciągu ciepło (temperatura dniem do 25 stopni), przy słabych wiatrach z kierunków południowych.

Termometr wskazywał dziś rano

POGOTOWIA:

Lekarz dyżurny — tel. 12-40.
Miejskie Zakł. Elektryczne — tel. 29-67.
Telefon nr 14-60 posiada przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” w Gdyni, Skwer Kościuszki 24 (nad cukiernią Fangrata).
Miejska Zaw. Straż Pożarna tel. 17-03.
Gabinet komendanta i kancelaria telefon 20-22.

REPERTUAR KIN:

BAJKA. Janette Mac Donald i Nelson Eddy w najpiękniejszym filmie muzycznym pt. „Rose Marie”. Nadprogram: tygodnik.

LIDO. Kapitalna komedia francuska „Nieznosna dziewczyna”. W rolach gł. Danielle Darrieux, Albert Prejean, Lucien Baccoux. Bógaty nadprogram.

POLONIA. Stanisław Sieniński w zabawnej polskiej komedii pt. „Dorożkarz nr 13”. W pozostałych rolach: Ćwiklińska, Andrzejewska, Żelichowska, Grabowski i inni. Nadprogram: kolorówka, kreskówka i tygodnik.

MIRAŻ — ORŁOWO. Najpotężniejszy film wszystkich czasów pt. „Pod dwiema flagami”, w roli głównej Claudette Colbert, Ronald Edman, Victor MaLaglen oraz nadprogram.

MORSKIE OKO: Najwięk. film szpiegowski ostatnich czasów p. t. „Zdrajca”. W roli głównej Willy Birgel, Lida Baarova. Bogaty nadprogram.

Zarząd Związku b. Ochotników Armii Polskiej Oddział Morski w Gdyni zaprasza na zebranie miesięczne wszystkich członków oddziału na dzień 5 września 1937 r. godz. 16 do Szkoły Rzemieśniczo-Przemysłowej, ul. Morska 79. Sprawy bardzo pilne i ważne. Obecność wszystkich członków konieczna.

Autor paszkwilu na p. Cywińskiego nie przyznaje się.

Wielkie oburzenie wśród sfer kulturalnych Gdyni wywołał paszkwil zamieszczony w „Haśle Wybrzeża Polskiego” i skierowany przeciw znanemu i cenionemu na tutejszym gruncie organizatorowi i kierownikowi „Wieczorów Czwartkowych” p. Cywińskiemu. Pan Cywiński wniósł skargę do sądu i do odpowiedzialności pociągnięto redaktora odpowiedzialnego „Haśla Wybrzeża Polskiego”, który jednak, jak to donosiłmy w ostatnim numerze, wydał autora artykułu w osobie p. J. Jeżyckiego z Gdyni. W poniedziałek odbyła się rozprawa przeciw p. Jeżyckiemu, który jednak do winy się nie przyznaje, to zn. twierdzi, że inspirował wspomniany paszkwil, lecz go nie redagował. Rozprawę w związku z tym oświadczaniem odroczone w celu powołania rzeczoznawców. Nie można się dziwić, że do paszkwilu nikt nie chce się przyznać, a to tym bardziej, że oprócz wstydu grozi kara. Podobnego autoramentu autorów, o ile da się wykryć, należy piętnować gdyż, albo mieć muszą oni odwagę wystąpienia, albo niech nie porywają się na czwst honor, co jest łatwe, gdy można się potem schować

Niebezpieczna pretensja

£ chwili...

Nie ma złej drogi do... wspólnej niebogi.

Są różne sposoby zdobycia sobie serca opornej kobiety. Jedni uzbrojeni w tzw. wielką miłość i sporo wytrwałości osiagają swój cel po dłuższym czasie. Inni mając doczesne dobra, nie potrzebują narażać się na zbyt długie czekanie. Z pozostałych wielu liczy na swą młodość i zasób sił a tylko bardzo niewielkiej garstce udaje się dotrzeć do upragnionego celu przy pomocy wykształcenia lub inteligencji. Lecz co mają zrobić ci, którzy nie mają ani czasu ani pieniędzy ani też żadnej z wyżej wymienionych zalet?

Ci próbując dojść do celu przy pomocy oryginalności i tą pokonać ewtl. rywali.

Panna Ludwika D. znana była w szerszych sferach wykonyjących wolny zawód w okolicach ulicy Pocztowej i sąsiednich. Wprawdzie wielka konkurencja i kryzys światowy odbił się bardzo ujemnie i w tej sferze. Ale osobiste zalety fizyczne panny Ludwika, a mianowicie złotowłosa fryzura, wymowa oraz przyjazny stosunek do wyrobów Państw. Monopoli Spirytusowego pozwalały jej na zwalzenie konkurencji i utrzymanie zarobków mimo spadku cen, na odpowiednim poziomie. Popularność panny Ludwika sprawiła, że drzwi jej mieszkania przy ul. Św. Wojciecha nie zamykały się ani na chwilę. To „niezamykanie się drzwi” istniało nie tylko w przenośni, ale także i dosłownie; mieszkanie bowiem panny L. znajdowało się w domku dość prymitywnie zbudowanym, w którym nie tylko drzwi, ale także i okna się nie zamykały.

Popularność ma niewątpliwie swoje dobre, ma jednak także i swoje złe strony. Do tych ostatnich należy przymusowa znajomość z Pogotowiem Ratunkowym U. S. oraz z komisariatem P. P. Nazwiska panny Ludwika i jej adoratorów często zdobyły księgi Pogotowia i protokołów policyjnych. W związku z tym panna Ludwika niejednokrotnie nocowała w gościnnych, choć mało przytulnych apartamentach portowego komisariatu P. P.

Do grona wielbicieli panny L. należał także i pan Bernard T. Zawód pana Bernarda nie wiele dawał mu szans na zdobycie serca panny Ludwika. Jako marynarz miał mało czasu, jeszcze mniej pieniędzy a i siłą nie wiele mógł zaimponować kobiecie mieszkającej w porcie. Postanowił zatem zdobyć ją oryginalnością. Nie poszedł do tego drogą wyczynów lub rekordów sportowych czy wojennych. Po prostu poszedł do panny Ludwika via... dach. Nabrawszy odwagi przez wypicie większej ilości czystej wzmocnionej, wyszedł na dach domku swej bogdanki i wykonał tam niewielki piruet znalazł się od razu we wnętrzu mieszkania i od razu na jedynym meblu jaki się w ogóle w mieszkaniu znajdował, tj. na łóżku.

Na dobitkę domek (jak wiele domów gdyńskich nie przynoszący chwały swym projektodawcom) zawałił się w całości, pokrywając gruzami leżącą na łóżku parę. Zadrżały w posadach także i sąsiednie podobnie zbudowane domki a nadbiegli ich mieszkańcy przystąpili do akcji ratowniczej. Panna Ludwika niestety nie oceniła szczytnej intencji swego niespodziewanego gościa. Zbudzona ze snu, który jej się słuszenie należał po ciężkiej pracy, narobiła takiego wrzasku, że przerażeni sąsiedzi wezwali równocześnie Straż Pożarną, policję i Pogotowie. Straż przystąpiła do rozbioru domu, policja do spisania protokołu a Pogotowie zawiwozło nieprzytomną pannę Ludwikę do szpitala. Pan Bernard udał się o własnych siłach choć niedobrowolnie do hotelu policyjnego. Ostatecznym wynikiem całego zajścia będzie wkrótce rozprawa sądowa.

Panna Ludwika po wyjściu ze szpitala zamieszkała na Grabówku, motywując swoją przeprowadzkę chęcią zmiany komisariatu policyjnego. Czy ta zmiana odbije się na niej korzystnie — niewątpliwie wkrótce usłyszymy.

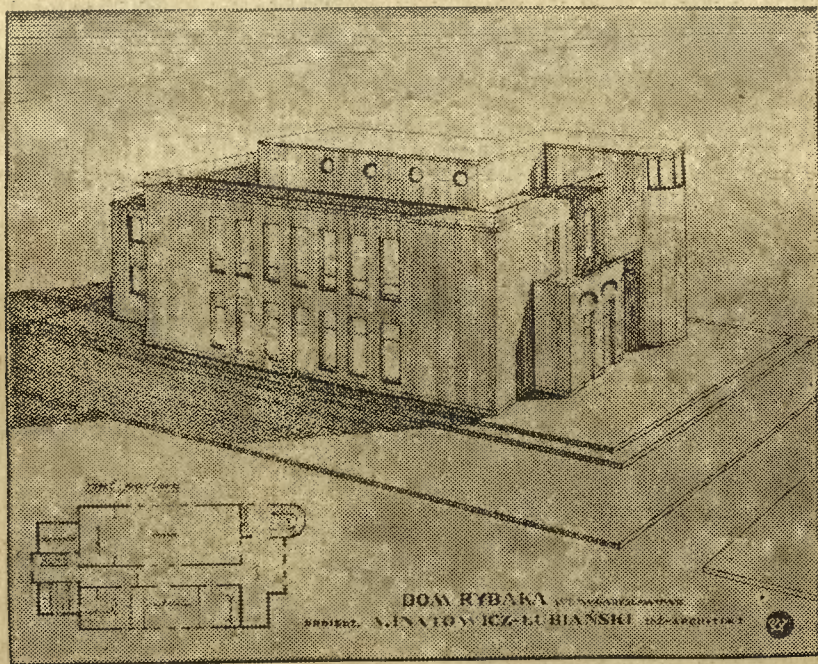
Erpe.

Światowej sławy węgierska orkiestra cygańskich chłopców z Budapesztu w Gdyni. W poniedziałek, wtorek i środe 6, 7, i 8 września rb. o godz. 8.30 wiecz. odbędzie się w sali Domu Kolej. Przystosobienia Wojskowego 3 koncerty znakomitej orkiestry budapeszteńskiej, której członkowie liczą zaledwie od 12 do 18 lat. Grają jednak z takim talentem i łaską Bożą, że są sensacją największych sal koncertowych Europy. Bilety już są do nabycia w Owocarni Polskiej, Św. Jańska 53, tel. 22-95.

NAUKA.

— Pamiętajcie chłopcy — mówi nauczyciel — że sztuka pisania listów polega na tym, by pisać tak, jak się mówi.
— A jeżeli ktoś mówi przez nos, panie profesorze?

Dom Rybaka w Hallerowie.

Z inicjatywy oddziału stołecznego Ligi Morskiej i Kolonialnej w Warszawie przy wsparciu finansowym zarządu głównego L. M. i K. powstaje w Wielkiej Wsi Hallerowie monumentalny gmach „Domu Rybaka imienia gen. Orlicz-Dreszera”. Zdjęcie nasze przedstawia plan gmachu.

Kto będzie odpowiadał za czyny szaleńca?

Nie tak dawno pisaliśmy o tym, jak pogotowie wezwane do pewnej furjatyki zabrało ją do samochodu, dało jej kilka zastrzyków uspokajających i po dwóch godzinach wożenia po mieście odwoziło z powrotem do mieszkania, gdzie pozostawiło nieszczęsną na łasce losu!

Fakt ten poruszył głęboko opinię publiczną i wywołał ogólne oburzenie, lecz pogotowie było w porządku. W Gdyni, tej wielkiej reprezentacyjnej Gdyni nie ma przychodni dla nerwowo i umysłowo chorych!

Obecnie mamy nie wiem już który z rzędu wypadek szalu, któremu uległ tym razem Henryk Dorian, zamieszkały przy ul. Starowiejskiej 17. Owładnięty napadem szalu Dorian usiłował rzucić się z czwartej piętra na jezdnię. Lekarz pogotowia stwierdził ostry atak

szalu i... dał środki uspokajające! Szaleńca pozostawiono pod opieką przerażonych domowników, bo nie było go dokąd skierować.

Wypadek ten mógłby się skończyć samobójstwem, mógł też pociągnąć za sobą zabójstwo nie jednej nawet, ale kilku osób, gdyby szaleniec dostał się na ulicę. Ktoby wówczas odpowiadał za jego czyny, na kogo spadać by wina, że nie został zawczasu unieszkodliwiony?

Mamy wrażenie, że w porządku inwestycji miejskich ustalonym według ich intensywności, kwestia przychodni dla nerwowo i umysłowo chorych wysuwa się nawet... przed ustępy publiczne. Może panowie radni miasta nad tym się zastanowią?

